

Πως πρέπει να δεχόμαστε μυστηριακά τον Χριστό;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Σε διάφορες περιπτώσεις μπορούμε να πλησιάσουμε σε αυτό το θειότατο μυστήριο,

το οποίο για να το πετύχουμε πρέπει να κάνουμε διάφορα πράγματα τα οποία είναι διαιρεμένα σε τρεις περιόδους: Πριν από την Μετάληψη, τον καιρό της Μεταλήψεως και μετά την Μετάληψη. **Πριν από την Μετάληψη πρέπει να καθαρισθούμε με το μυστήριο της Μετανοίας και Εξομολογήσεως** από τον μολυσμό τόσο της θανάσιμης όσο και της μη θανάσιμης αμαρτίας που κάναμε και να φυλάξουμε τον Κανόνα που θα μας δώσει ο Πνευματικός. Και με την διάθεσι όλης μας της καρδιάς να δοθούμε ολοκληρωτικά με όλη μας την ψυχή, με όλη μας την ισχύ και με όλες τις δυνάμεις μας στον Ιησού Χριστό και σε ο,τι του αρέσει. Επειδή και ο ίδιος σε αυτό το μυστήριο μας δίνει το Σώμα και το Αίμα του με την ψυχή και την Θεότητα και με τις αξιομισθίες του. Και σκεπτόμενοι ότι το δώρο μας, συγκρίνοντάς το με το δικό του, είναι λίγο και σχεδόν μηδαμινό, πρέπει να επιθυμούμε να έχουμε τόσο μεγάλο δώρο, όσο ποτέ δεν του πρόσφεραν όλα τα κτίσματα, ανθρώπινα και ουράνια, για να μπορέσουμε να το δώσουμε στην θεία του Μεγαλειότητα.

Γι αυτό, λοιπόν, όταν θέλης να δεχθής το Μυστήριο αυτό, για να καταστραφούν και οι δικοί του και οι δικοί σου εχθροί, προτού να μεταλάβης, άρχισε από το εσπέρας η και νωρίτερα να σκέπτεσαι πόσο επιθυμεί ο Υιός του Θεού να του δώσης εσύ τόπο στην καρδιά σου με το Μυστήριο αυτό, για να ενωθή μαζί σου και να σε βοηθήση να νικήσης κάθε σου πάθος.

Αυτή η επιθυμία του Κυρίου είναι τόσο μεγάλη και αμέτρητη που δεν μπορεί να την καταλάβη μέχρι το ύψος της κτιστός νους. Εσύ, όμως, για να μπορέσης κάπως να την χωρέσης στο νου σου, πρέπει να βάλης καλά στο νου σου δυό πράγματα: Το ένα είναι η ανέκφραστη επιθυμία που έχει ο Υιός του Θεού να βρίσκεται μέσα μας. Διότι αυτή την ένωση με τους ανθρώπους την ονομάζει τρυφή και ευχαρίστησι δική του: «Η ευχαρίστησί μου είναι με τους υιούς των ανθρώπων». Το άλλο είναι να σκεφθής καλά ότι ο Θεός μισεί πολύ την αμαρτία, επειδή αυτή είναι αιτία στο να ενώνεται ο Θεός μαζί μας, πράγμα που τόσο πολύ επιθυμεί, και είναι αντίθετη στις θεϊκές του τελειότητες. Διότι ο Θεός όντας εκ φύσεως απόλυτο αγαθό, καθαρό φως και άπειρη ωραιότητα, δεν μπορεί παρά εκ φύσεως να μισή και να συχαίνεται αμέτρητες φορές την αμαρτία, που δεν είναι τίποτε άλλο, παρά απόλυτο κακό, σκοτάδι, έλλειψη και ανυπόφορη ασχήμια στις ψυχές μας. Και αυτό το μίσος του Θεού κατά της αμαρτίας είναι τόσο δυνατό και τόσο πολύ, ώστε για την καταστροφή της δόθηκε διαταγή και έγιναν όλα τα έργα της Παλαιάς και της Νέας Διαθήκης και μάλιστα εκείνα του Παναγίου Πάθους του Υιού του. Γι αυτό και λέγουν μερικοί θεολόγοι και διδάσκαλοι, ότι για να εξαλείψη ο Θεός από εμάς κάθε πταίσμα και το πιο μικρό ακόμη, αν ήταν ανάγκη και έπρεπε, ήταν έτοιμος να παραδοθή και σε χιλιάδες πάλι θανάτους.

Από τις μελέτες λοιπόν αυτές και τις σκέψεις, αν και σε πολύ μικρό βαθμό, καταλαβαίνοντας το μέγεθος της επιθυμίας που έχει ο Θεός να εισέλθη στην καρδιά σου, για να νικήση εντελώς τους εχθρούς τους δικούς Του και τους δικούς

σου, θα ανάψης μέσα σου μία ζωντανή επιθυμία να τον δεχθής, για να φέρη μέσα σου το αποτέλεσμα αυτό. Και έτσι, αφού γεμίσης από ανδρεία και παίρνοντας θάρρος από την ελπίδα ότι θα έλθη να κατοικήση μέσα σου ο επουράνιος σου αρχιστράτηγος Ιησούς, κάλεσε δυνατά πολλές φορές σε πόλεμο το πάθος εκείνο που θέλεις να νικήσης και κατάβαλέ το με διπλές και τριπλές επιθυμίες και ορέξεις, μισώντας το και προβάλλοντας πράξεις αρετής αντίθετες προς το πάθος εκείνο. Έτσι θα κάνης το εσπέρας.

Το πρωί πάλι, λίγο πριν από την Θεία Κοινωνία, ρίξε νοερά ένα σύντομο βλέμμα μέσα σου στα σφάλματα που έκανες από τον καιρό που μετέλαβες μέχρι τότε, όσα έκανες με τόση αφοβία σαν να μην υπήρχε Θεός να σε βλέπη και να σε κρίνη, ούτε να υπέφερε για σένα τόσα πάθη επάνω στο σταυρό. Γιατί και συ προτίμησες τις σιχαμερές και τιποτένιες σου επιθυμίες και όχι το θέλημα και την τιμή του Θεού. Και σκεπτόμενος έτσι με πολλή ντροπή και με άγιο φόβο, θα ντραπής για την αχαριστία και για την αναξιότητά σου. Αλλά όμως και πάλι σκεπτόμενος μετά από αυτά ότι η αμέτρητη άβυσσος της αγαθότητας του Θεού σου προσκαλεί στα Μυστήριά του την άβυσσο της αχαριστίας σου και της μικρής σου πίστεως, **πλησίασε σε αυτόν με θάρρος, και χάρισέ του τόπο ευρύχωρο στην καρδιά σου, για να γίνη σε αυτήν ολόκληρος Δεσπότης και Κυρίαρχος.** Πως και με ποιό τρόπο; Όταν διώξης από μέσα από την καρδιά σου κάθε διάθεσι και αγάπη των κτισμάτων, κλείνοντάς την για να μην εισέλθη κάποιος άλλος, παρά ο Θεός σου.

Και αφού μεταλάβης μπες μέσα αμέσως στα απόκρυφα της καρδιάς σου, προσκυνώντας πρώτα τον Κύριο με κάθε ταπείνωσι και ευλάβεια και μίλησέ του νοερά με τον τρόπο αυτόν: «Εσύ βλέπεις, το μόνο μου αγαθό, πόσο εύκολα εγώ σε βλάπτω και πόση δύναμι έχει εναντίον μου το πάθος αυτό που με πολεμεί και μόνος μου δεν έχω την δύναμι να ελευθερωθώ. Γι αυτό δικός σου κυρίως είναι ο πόλεμος αυτός και από σένα μόνο ελπίζω την νίκη, μολονότι είναι ανάγκη να πολεμώ κι εγώ».

Μετά από αυτά στρέφοντας το νου σου στον επουράνιο Πατέρα, πρόσφερε του ως ευχαριστία και για την νίκη του εαυτού σου τον ευλογημένο του Υιό, που αυτός σου έδωσε στα Μυστήρια και που κρατάς πλέον μέσα στην καρδιά σου. Και πολεμώντας γενναία κατά του πάθους εκείνου που σε πολεμεί, περίμενε με πίστι την νίκη από τον Θεό. Και δεν υπάρχει περίπτωση να σου στερήση την νίκη, αν έκανες εσύ ο,τι μπορούσες, κι αν ακόμη αργήση ο Θεός να σου την δώσει.

Πηγή: Από το βιβλίο «Αόρατος Πόλεμος» Αγίου Νικόδημου του Αγιορείτη,
Κεφάλαιο Β, Μέρος 2ο
Πηγή: xristianos.gr